

The background of the cover is a textured, light-colored surface with several abstract, hand-drawn figures in black ink. The figures are stylized and somewhat chaotic, with some appearing to be in motion or interacting. One figure in the upper right has a circular head with a face. Another figure in the center has a large, irregular body and a small head. The overall style is reminiscent of a child's drawing or a graffiti piece.

SOCIAL KRITIK

NR. 74 - JUNI 2001
TIDSSKRIFT FOR
SOCIAL ANALYSE & DEBAT

musik · kultur · politik

SOCIAL KRITIK nr. 74, 13. årgang 2001.

© Selskabet til fremme af Social Debat

Redaktør: Benny Lihme

Redaktionens adresse:

Social Kritik, Nansensgade 66 kld.

1366 Kbh. K

Tlf: 33 93 99 63 eller 45 42 44 83

www.socialkritik.dk

Fax: 33 15 80 76

Giro: 2 80 25 62

Abonnement: Kr. 400,- for seks numre.

Nummer 74.: Kr. 110,-.

Ved køb af studiesæt ydes studierabat.

Bestillinger sendes til redaktionens adresse.

Betaling pr. check eller postgiro.

Fotografisk, mekanisk eller anden form for gengivelse eller mangfoldiggørelse af dette tidsskrift eller dele heraf er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret.

Grafisk tilrettelægning:

Susanne Whitta Jørgensen, Grafisk Himmel.

Omslagsillustration: Flemming Born

Tryk: Narayana Press

Tidsskriftet Social Kritik udgives af foreningen "Selskabet til fremme af Social Debat". Selskabet blev stiftet d. 4. 5. 88., og har som formål at fremme og deltage i den offentlige debat om sociale emner. En af måderne hvorpå Selskabet realiserer formålet, er at udgive dette tidsskrift. Selskabet og tidsskriftet skal tjene som forbindelsesled mellem samfundsvidenskab, social forskning og den sociale praksis. Foreningen og tidsskriftet skal holde sig fri af parti- og fagforeningspolitiske interesser.

SOCIAL KRITIK's referencegruppe består af:

Flemming Balvig, Johs. Bertelsen, Hans Bonde, Nils Bredsdorff, Ning De Coninck-Smith, Agi Csonka, Rosmari Eliasson, Tine Rask Eriksen, Bjarne Lenau Henriksen, Jesper Holst, Thorkild Høyer, Signe Mette Jensen, Jørgen Jepsen, Ejler Johansen, Anders Kelstrup, Birgit Kirkebæk, Morten Kjærum, Ida Koch, Øjvind Larsen, Søren Langager, Karin Lützen, Anne Løkke, Bent Madsen, Søren Magnussen, Thomas Mathiesen, Jan Morell, Beth Grothe Nielsen, Birger Steen Nielsen, Henning Salling Olesen, Benedicta Pécseli, Knud Erik Pedersen, Mette Pless, Annick Prieur, Finn Dam Rasmussen, Kim Rasmussen, Flemming Røgilds, Lone Scocozza, Ove Sernhede, Søren Smidt, Karen Ellen Spannow, Asger Sørensen, Sune Sunesson, Peter Thielst, Morten Thing, Jørn Vestergaard, Kirsten Weber, Jacob Hilden Winsløw.

Folke Rydén's dokumentarfilm "Vejen til Malexander" har revet op i de dybe svenske sår, som nogle nazisters brutale nedskydning af to politifolk i 1999 har efterladt. Omend fængslede, færdedes nazisterne relativt frit omkring i forbindelse med deres deltagelse i dramatikeren og instruktøren Lars Noréns teaterprojekt 7:3.

Udover at genoptage spørgsmålet om Noréns og den svenske kriminalforsorgs medskyld i de usædvanligt naive udgangstilladelser, som muliggjorde drabene, mindes man om at fængslerne på vore breddegrader nu ikke længere blot og bart fungerer som kompetenceløftende socialiseringsanstalter med henblik på kriminalitetskarriver. Cellebegrebet har også fået en dobbelt betydning, idet de svenske fængsler lægger gulvareal til nynazistiske, revolutionsforberedende celler.

Tony Olsson, én af drabsmændene, har siddet i fængsel det meste af sit voksne liv. Og har sammen med nogle andre fængslede ariske brødre siden 1998 arbejdet på at opbygge en militant nationalsocialistisk organisation. I fællesskab med ligesindede uden for murene, dannede de en nazistisk celle, som med inspiration fra bl.a. tyske venstreorienterede terrorister røvede banker med det formål at financiere den ideologiske kamp mod "jødesamfundet".

Herhjemme er vi jo lullet ind i den forestilling, at "stærke fanger" først og fremmest er rockere. Men blot en brokørsel herfra, opererer "arayan brotherhoods" på ubehageligste vis. Og kikker vi mod syd, til Frankrig, er der flere eksempler på, at tilsvarende revolutionære celler dannes i de franske fængsler. Her er det blot muslimsk-fanatiske celler man hører om. Unge socialt ekskluderede nyfranske mænd, født og opvokset i fransk forstadsslum, og uden nærmere kendskab til hverken koranen eller det arabiske sprog, socialiseres på baggrund af fængselsdomme for gemen kriminalitet til det de ikke var, men under indtryk af situationen siger ja til at blive: muslimske fundamentalister.

Jamen, jamen. Som allerede den irske oprører Brendan Behan i den selvbiografiske "Borstal Boy", og sidenhen Gramsci, Malcolm X m.fl. har pointeret det, fængslet kan da være et udmærket alternativt universitet med henblik på revolutionsstudier. Som ung marokansk eller pakistansk hash-klubentreprenør, der er smidt ud af skolen, kan der godt være brug for Pia Kjærsgaard & Co. og deres hårde fængselsstraffe. For hvordan ellers sikre den tid,

koncentration og tilstedeværelse, der er nødvendig for at blive ordentligt skolet i Koranens og den islamiske revolutions love? Eller nazistiske, for den sags skyld.

I et opsigtsvækkende essay i det næste nummer af Social Kritik beskriver professor Flemming Balvig, med baggrund i drabet på den sorte James Byrd, hvordan fængselsystemet i Texas bogstaveligt talt var indopereret i rygmarven på de to hovedansvarlige hvide racistiske drabsmænd. King og Brewer, som de hedder, kom ind i fængslerne som banale sociale tabere og ud som monstre. Efter bl.a. at have været tilknyttet en lille racistisk gruppe "Confederate Knights" (noget i retning af "Sydstats Tempelordenen" – fængslede nazister i USA har i øvrigt deres hakkeorden: King og Brewer kunne ikke få optagelse i de store grupper "Det Ariske Broderskab" og "Den Ariske Cirkel").

I nærværende nummer af Social Kritik beskriver den svenske historiker Helene Lööw, hvordan fængslinger af unge skinheads og potentielle nynazister i stedet for at afskrække de pågældende forstærker deres udvikling i den uønskede retning. At sidde i fængsel bliver blot en alternativ forskningsorlov, bevilget af samfundet. Det ideologiske kompetenceløft, kombineret med den respekt de fængslede opnår i egne øjne og i de raceideologiske miljøer udenfor, er et led i en destruktiv og farlig spiral.

Præventivt set bør fængsling af unge således undgås i videst mulige/realistiske omfang. Som Ritt Bjerregaard udtalte som socialminister i 1980: socialpolitik er ikke kun det mest humane middel i bekæmpelsen af sociale patologier. Det er også det mest effektive.

Hvilket afslutningsvis giver anledning til lidt selv-promovering. Artikler fra Social Kritik som beskæftiger sig med ungdomskriminalitet, ungdomskultur, socialt arbejde med ekskluderede unge osv., er nu tilgængelige på nettet, idet vi er indgået i et samarbejde med det københavnske lokalsamfundsprojekt "Vilde Læreprocesser". Tjek deres hjemmeside: www.vildelaereprocesser.dk

li.

INDHOLD:

Marshall Berman <i>JUSTICE/JUST US:</i> RAP OG SOCIAL RETFÆRDIGHED I AMERIKA	6
Les Back HADETS STEMME, HYBRIDE KLANGE. Den sorte musik og den modsætningsfyldte racisme	20
Ove Sernhede MUSIK OG IDENTITET (anm.)	36
Ove Sernhede LOS ANGERED OG FORSTADENS KRIGERE. Udenforskab og hip hop i Det nye Sverige	39
Flemming Røgilds MIKROFONKÅDE UNGE PÅ DEN ANDEN SIDE SUNDET (anm.)	51
Flemming Røgilds KULTURSTUDIERNES IDENTITETSKRISER	54
Lawrence Grossberg KULTURSTUDIERNES ØJEBLIKkelige STADE	60
Heléne Lööw SVENSK HVID MAGT – musikken, grupperne, bevægelserne og strategierne i den svenske hvid magt verden	71
Thomas Bossius RACISME OG ETNICITET I BLACK METAL-KULTUREN	88
Tom Cheesman EN MANGETUNGET POLITIK. Rap og unge tyske tyrkere	102
Flemming Røgilds CHECK IT OUT (anm.)	121
Flemming Røgilds HAR FARVER LYDE? (anm.)	123
Kim Rasmussen PÅ SPORET AF RACISMENS RUTER, STEDER OG VARIATIONER (anm.)	125